

drøftelserne i landbrugsministeriets udvalg vedrørende forenkling og koordinering af levnedsmiddellovgivningen, nemlig at etablere en levnedsmiddelse styrelse med en mere generel kompetence på levnedsmiddelområdet.

Bestemmelsen i § 43, stk. 3, findes i den gældende lovs § 15, stk. 1. Bestemmelsen tager sigte bl. a. på fremskaffelse af prøver og vurdering af disse med bistand af de øvrige i stk. 3 nævnte kontrollerende myndigheder, og der må som hidtil forudses at skulle bestå et samarbejde mellem disse myndigheder angående levnedsmiddelkontrollspørgsmål.

Til § 44.

Hidtil har det lokale tilsyn været varetaget af sundhedskommissionerne. Ifølge forslaget til lov om miljøbeskyttelse tænkes sundhedskommissionernes kompetence imidlertid i det væsentlige overført til kommunalbestyrelserne og sundhedskommissionerne nedlagt. Det har hidtil været almindeligt, at politimesteren var formand i sundhedskommissioner i købstæderne, omend det i mange nyere sundhedsvedtægter er fastsat, at borgmesteren er formand. Endvidere har embedslægen været medlem af sundhedskommissionen i den kommune, hvor han bor. Når kompetencen nu henlægges direkte til kommunalbestyrelsen, må den særlige sagkundskab, som politimesteren og embedslægen har tilført sundhedskommissionen, formentlig søges tilvejebragt på anden måde.

I den af indenrigsministeriets kommission vedrørende den offentlige hygiejne i 1970 afgivne betænkning anbefalede et flertal af medlemmerne, at de kommunale laboratorier skulle overgå til amtskommunerne, bl. a. med henblik på en vis rationalisering af det kommunale laboratoriesystem. Et mindretal omfattende Kommunernes Landsforenings medlemmer lagde stor vægt på at bevare laboratorierne som primærkommunale enheder. Denne ordning er lagt til grund for lovforslaget, således at kommunalbestyrelserne skal drage omsorg for, at den for tilsynets gennemførelse fornødne laboratoriebestand samt tilsynspersonale er til rådighed gennem en af de i § 51 omtalte levnedsmiddelkontrollenheder, alt i overensstemmelse med den i § 52 omhandlede plan. Det bemærkes, at der må lægges vægt på, at også tilsynspersonalet er knyttet til laboratorieenheden, selv om det teoretisk kunne tænkes, at tilsynspersonalet f. eks. var knyttet til en kommune, der ikke selv havde laboratorium, og som kun med hensyn til laboratorieundersøgelser måtte trække på en anden kommunes laboratorium.

Man forestiller sig, at levnedsmiddelkontrollinstitutionen bl. a. vil have følgende opgaver:

- a) deltagelse i vurderingen af, om en virksomhed skal kunne autoriseres efter § 31, stk. 1,
- b) meddelelse af godkendelse af de i § 34 nævnte virksomheder,
- c) gennemførelse — efter ministerens nærmere bestemmelse — af kontrolbesøg på de i § 31, stk. 1, nævnte virksomheder,
- d) gennemførelse — efter ministerens nærmere bestemmelse — af tilsyn i de i § 34 nævnte virksomheder,
- e) udtagelse af prøver af levnedsmidler, herunder råvarer og halvfabrikata, tilsætningsstoffer, desinfektions- og rengøringsmidler, emballage eller andet i de i § 31, stk. 1, og § 34 nævnte virksomheder,
- f) udtagelse af prøver af levnedsmidler, tilsætningsstoffer, emballage eller andet i andre virksomheder, der behandler levnedsmidler,
- g) udførelsen af de laboratorieundersøgelser vedrørende levnedsmidler, der hidtil har været pålagt sundhedskommissionerne, eller som fremtidig henlægges til de kommunale laboratorier,
- h) udførelse af undersøgelser af drikkevand og is,
- i) udførelse af andre undersøgelser, herunder vedrørende emballage og andre genstande, der anvendes i forbindelse med levnedsmidler.

Opregningen er ikke udtømmende. I praksis yder levnedsmiddelkontrollinstitutionens personale ofte en vis vejledende bistand til virksomheder i forbindelse med deres indretning eller med hygiejniske problemer under virksomhedens drift, og heri tilsigtes ingen ændring.

Som nævnt vil den lokale tilsynskompetence ligge hos kommunalbestyrelsen, men man forestiller sig, at kommunalbestyrelserne vil lade lederen af levnedsmiddelkontrollinstitutionen udøve en væsentlig del af beføjelserne. En sådan ordning må meget anbefales af praktiske grunde.

Det vil være ønskeligt, at samtlige kommunalbestyrelser, der betjenes af samme laboratorieenhed, giver lederen af denne ensartede beføjelser, hvilket hensyn bør tilgodeses ved udarbejdelsen af den i § 52 nævnte plan.

Ministerne kan efter stk. 3 fastsætte nærmere regler om den til kommunerne henlagte kontrol- og tilsynsvirksomhed, herunder om, i hvilken udstrækning kommunalbestyrelsen kan delegerer sine beføjelser efter loven eller gældende bekendtgørelser til lederen af laboratorieenheden.

Til § 45.

Den nugældende levnedsmiddellov bestemmer i § 16, stk. 1, at: „De tilsynsførende myndigheder har adgang overalt, hvor de i §§ 1 og 13 omhandlede